

Sygn. akt: XI Co 107/17

POSTANOWIENIE

Dnia 31 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu XI Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Larysa Rozmarynowicz
Protokolant:	sekr. sądowy Agnieszka Piczak

po rozpoznaniu w dniu 28 lipca 2017 r. w Toruniu na posiedzeniu jawnym

sprawy z wniosku wierzyciela (...) Banku S.A. we W.

z udziałem dłużników M. K., H. K.

z wniosku dłużników o obniżenie opłaty egzekucyjnej (art. 49 ust. 7 ustawy z 29.08.97r o komornikach i egzekucji)

postanawia:

zmienić postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Toruniu M. G. z dnia 26 stycznia 2017 roku w sprawie Km 3141/15 w przedmiocie umorzenia postępowania egzekucyjnego w punkcie drugim w ten sposób, że zmniejszyć wysokość kosztów o naliczony podatek VAT w kwocie 4 698,78 zł (cztery tysiące sześćset dziewięćdziesiąt osiem złotych siedemdziesiąt osiem groszy) – uchylając tę pozycję kosztów i stwierdzić, że podatek VAT jest zawarty w naliczonej opłacie egzekucyjnej, łącznie wskazać wysokość kosztów egzekucyjnych na kwotę 23 457,61 zł (dwadzieścia trzy tysiące czterysta pięćdziesiąt siedem złotych sześćdziesiąt jeden groszy).

XI Co 107/17

UZASADNIENIE

W dniu 9 lutego 2017 roku dłużnicy reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika złożyli wniosek o obniżenie opłaty egzekucyjnej ustalonej postanowieniem z dnia 26 stycznia 2017 roku wydanym przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Toruniu M. G.. W uzasadnieniu podnieśli oni, że obniżenie opłaty jest uzasadnione okolicznościami opartymi na konkretnym postępowaniu egzekucyjnym oraz sytuacją, w jakiej znajdują się strony. W przedmiotowej sprawie za obniżeniem opłaty przemawia niewielki nakład pracy Komornika, który ograniczył się jedynie do zajęcia emerytury i wszczęcia egzekucji z nieruchomości. Pomiedzy zawiadomieniem o wszczęciu egzekucji a wydaniem postanowienia o umorzeniu postępowania nie były wykonywane żadne inne czynności. Stąd naliczona opłata stosunkowa w wysokości 28156,39 zł jest jaskrawo nieadekwatna do nakładu pracy i rażąco wysoka.

Ponadto, obecna sytuacja majątkowa dłużników jest bardzo trudna i nie pozwala im na uiszczenie opłaty egzekucyjnej w wysokości ustalonej przez komornika. W celu spłaty zobowiązań zadłużyli się oni u rodziny, jak również sprzedali posiadaną przez H. K. nieruchomość oraz liczne ruchomości. H. K. otrzymuje najniższą emeryturę w wysokości około 1300 zł, natomiast dłużnicy M. i I. K. utrzymują się z wykonywania prac dorywczych w Niemczech, osiągając zarobki w wysokości ok. 6000 zł, wszyscy ponoszą liczne koszty utrzymania. Uzyskiwane przez nich dochody wystarczają jedynie

na pokrywanie bieżących kosztów oraz wydatków przeznaczonych na zaspokojenie najbardziej podstawowych potrzeb życiowych.

W odpowiedzi na skargę komornik wniósł o jej oddalenie. Postępowanie egzekucyjne w sprawie trwało ponad dwa lata. Komornik dokonał w nim szeregu czynności – zawiadomienia o wszczęciu egzekucji, zajęcia wierzytelności i praw z tytułu zwrotu nadpłaty podatku w Drugim Urzędzie Skarbowym w T., zapytania do Spółdzielni Mieszkaniowej celem ustalenia nieruchomości należących do dłużników, zajęć wynagrodzenia za pracę, zajęcia świadczenia z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, zajęcia rachunków bankowych. Oprócz tego dokonywane były czynności typowe dla wszczęcia egzekucji z nieruchomości – związane z opisem i oszacowaniem oraz licytacją. Tym samym nakład pracy komornika nie ograniczył się jedynie do zajęcia emerytury i wszczęcia egzekucji z nieruchomości, zaś pomiędzy zawiadomieniem o wszczęciu a wydaniem postanowienia o umorzeniu komornik cały czas podejmował właściwe czynności. Komornik zwrócił również uwagę, że opłata egzekucyjna nie stanowi ekwiwalentu za pracę wykonaną przez komornika w danej sprawie i jest przeznaczana na pokrycie kosztów kancelarii oraz inne koszty ponoszone zgodnie z przepisami. Odnośnie sytuacji materialnej dłużników, komornik wskazał, że posiadają oni jeszcze inne nieruchomości i nie odbiega ona zdecydowanie od tej w jakiej znajdują się inni dłużnicy.

Komornik wskazał również, że w postępowaniu egzekucyjnym obowiązuje zasada odpowiedzialności dłużnika za koszty egzekucyjne, niezależnie od wyniku tego postępowania. Dłużnik może być zwolniony od opłat jedynie, gdy nie dał podstawy do wszczęcia przeciw niemu postępowania egzekucyjnego. W tym przypadku dłużnicy nie uregulowali swoich należności w terminie, tym samym dając wierzycielowi powód do wszczęcia przeciw nim postępowania egzekucyjnego.

W ocenie Sądu wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Wysokość opłaty stosunkowej jest zróżnicowana w zależności od sposobu egzekucji, a więc ustawodawca dokonał już niejako oceny nakładu pracy komornika i uznając ten nakład za mniejszy przy niektórych sposobach egzekucji, zmniejszył wysokość opłaty stosunkowej. Zasadą jest opłata w wysokości 15%, jednakże w przypadku sposobów egzekucji enumeratywnie wymienionych w przepisie art. 49 ust.1 zd. 2 u.k.s.e. ustawodawca obniżył wysokość opłaty do 8% wartości wyegzekwowanego świadczenia. Dążąc do stworzenia zachęty dla dłużnika do szybszego i dobrowolnego spełnienia egzekwowanego obowiązku, w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela oraz na podstawie art. 823 Kodeksu postępowania cywilnego ustawodawca w przepisie art. 49 ust.1 zd. 2 u.k.s.e. obniżył wysokość opłaty stosunkowej do 5% wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania. Stawka 5% jest najniższą stawką procentową opłaty przewidzianą przepisami prawa.

Zgodnie z przepisem art. 49 ust. 10 u.k.s.e. rozpoznając wniosek o obniżenie wysokości opłaty stosunkowej Sąd bierze pod uwagę w szczególności nakład pracy komornika lub sytuację majątkową wnioskodawcy oraz wysokość jego dochodów.

Zaznaczyć należy, że nie można oceniać nakładu pracy w oderwaniu od wskazanego przez wierzyciela sposobu egzekucji. Należy również pamiętać, że ustawodawca dokonał już niejako oceny nakładu pracy komornika i uznając ten nakład za mniejszy przy niektórych sposobach egzekucji (egzekucja z rachunku bankowego, egzekucja z wynagrodzenia za pracę) – zmniejszył wysokość opłaty stosunkowej (postanowienie Sądu Okręgowego w Toruniu w sprawie VIII Cz 115/13).

We wniosku egzekucyjnym wierzyciel wniósł o przeprowadzenie egzekucji z nieruchomości, wynagrodzenia za pracę, nieruchomości, rachunków bankowych dłużników, innych wierzytelności przysługujących dłużnikom. W celu uczynienia zadość wnioskowi wierzyciela, komornik podjął szereg czynności polegających na zajęciu określonych wierzytelności (z wynagrodzenia za pracę, rachunku bankowego, świadczenia emerytalnego), a także zmierzający do licytacji nieruchomości. Biorąc pod uwagę wskazane sposoby egzekucji nakład pracy komornika należy uznać za znaczny. Tym samym nakład pracy komornika w niniejszej sprawie nie uzasadniał obniżenia opłaty.

Za obniżeniem opłaty nie przemawia również sytuacja materialna dłużników. Każdy z nich osiąga dochód – w przypadku H. K. jest to stały dochód z tytułu świadczenia emerytalnego, natomiast M. i I. K. osiągają znaczne dochody z tytułu pracy w Niemczech. Tym samym dłużnicy są w stanie ponieść ustalone przez komornika koszty. Należy bowiem pamiętać, że co do zasady koszty egzekucyjne ponosi dłużnik, a możliwość zwolnienia go z tego obowiązku powinna być ograniczona tylko do wyjątkowych sytuacji, gdy zachodzą obie przesłanki wymienione w art. 49 ust.1 zd. 2 u.k.s.e.

Kwestia doliczania podatku VAT do opłat egzekucyjnych była przedmiotem uchwały składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 27 lipca 2017 r., z której wynika, iż Komornik sądowy nie może podwyższyć opłaty egzekucyjnej, pobieranej na podstawie art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (jedn. tekst: Dz.U. z 2016 r., poz. 1138 ze zm.), o podatek od towarów i usług (III CZP 97/16). Stanowisko to, zbieżne z uchwałą Sądu Najwyższego w sprawie III CZP 34/16, należy uznać za trafne, mające potwierdzenie w językowej wykładni art. 49 ust. 2 powołanej ustawy. W związku z tym Sąd stwierdził, że istnieją podstawy obniżenia o tę kwotę opłaty, co uczynił.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.